

Gerbiilin hoito-ohje

Gerbiili on aktiivinen ihastuttava lemmikki, jonka puuhastelua voi seuralla pitkin päivää. Puuhastelun vastapainoksi gerbiilit nukkuvat suloisessa kasassa kavereiden kanssa. Lemmikkigerbiileitä on monissa eri väreissä. Koko niiden vartalo on karvan peitossa, päästä hännänpäähän saakka. Kooltaan gerbiili on mukavasti kämmenelle mahtuva, mutta varsin vilkas liikkeissään.

Gerbiili (*Meriones unguiculatus*) on kotoisin Keski-Aasian aroilta ja puoliaavikoilta Mongoliasta, Pohjois-Kiinasta ja Etelä-Siperiasta. Lajityypillisesti gerbiili elää laumassa, kaivaen maahan tunneleita sekä jyrsien oksia ja juuria. Luonnossa elävä gerbiili on kooltaan lemmikkigerbiiliä pienempi ja pääsääntöisesti väriltään agouti.

Lemmikkigerbiilille tulee tarjota kaivelumahdollisuuksia, jyrsittävää ja sopiva kaveri. Gerbiilit eivät katso onko yö vai päivä, ne ovat hereillä ja nukkuvat muutaman tunnin syklillä. Gerbiilit kommunikoivat keskenään kehon kielellä, takajaloillaan rummuttamalla ja joskus voit kuulla myös ääntelyä. Muihin lemmikkijyrsijöihin verratessa gerbiili on lähes hajuton. Lemmikkigerbiilin elinikä on n.3-4 vuotta.

Hankinta

Gerbiili kannattaa ottaa paikasta, jossa kasvatustyössä on huomioitu terveys ja luonne sekä kasvatustilat ovat asianmukaiset ja poikasia on jo käsitelty. Tavoitteellisella kasvatuksella pyritään edistämään gerbiilin terveyttä, lemmikkiominaisuuksia sekä kykyä tulla toimeen kaverin kanssa. Poikasten alin luovutusikä on 6 viikkoa. Suomen Gerbiiliyhdistyksen viralliset kasvattajat löytyvät yhteystiedoista. Yhdistys on kouluttanut viralliset kasvattajat ja heillä on vahva lajituntemus.

Asuinympäristö

Lemmikkigerbiilit tarvitsevat terraarion, jossa on paljon puuhaittavaa, silputtavaa ja mahdollisuus kaivaa käytäviä. Käytävien kaivamiseen tarvitaan paljon (n. 20 cm) kuiviketta, kuivikkeen tulee olla mahdollisimman pölytöntä ja hajutonta. Kahdelle gerbiilille sopiva terraario on 80-100 cm leveä, vähimmäiskorkeus 40 cm. Terraariossa tulee olla verkkokansi, jotta ilma vaihtuu hyvin. Virikkeiksi sopivat esimerkiksi korkkitunnelit, pahvilaatikot ja -putket, mökit ja tasot, oksat, puukuitu, heinä yms. Terraarioon ei suositella laitettavaksi mitään muovisia virikkeitä eikä juoksupyörää.

Huomioi, että terraario ei altistu liialle lämmölle tai vedolle. Terraarion sijoituspaikka kannattaa suunnitella niin, että terraariosta tuleva pöly tai gerbiileiden puuhastelusta aiheutuvat äänet eivät häiritse.

Terraarion koosta, kuivikkeen laadusta ja määrästä riippuen terraario siivotaan noin kerran kuukaudessa, jolloin kaikki kuivikkeet poistetaan ja pölyt pyyhitään kostealla liinalla. Gerbiilin turkki pysyy hyvänä kuivikkeissa kaivamalla ja hiekkakylvyillä (chinchillan hiekka). Hiekkakylvyastian voi laittaa kerran viikossa gerbiileiden terraan. Gerbiilit saattavat vähän maistellakin hiekkaa, mutta se ei haittaa.

Laumakäyttäytyminen

Gerbiilit tarvitsevat aina kaverin ja tulevat toimeen parhaiten pareittain. Selkeästi erikäisistä muodostettu kolmen gerbiilin lauma toimii yleensä hyvin, mutta sitä suuremmat laumat ajautuvat herkemmin riitaan arvojärjestyksestä. Gerbiileitä ei tule pitää eri sukupuolta samassa laumassa, poikasten teettämisen tulee olla harkittua ja vaatii perehtyneisyyttä. Gerbiili voi hieman leikkitaapella kaverinsa kanssa, mutta terraarion seiniin kolahteleva takaa-ajo ei ole enää normaalia. Naarailta on kiima yleensä kolmen päivän välein, kiimassa naaraiden käytös saattaa muuttua normaalista, ne voivat ajaa toisiaan takaa ja jopa astua toisiaan. Yleensä gerbiili tulee hyvin koko elämänsä toimeen kaverinsa kanssa. Aina on kuitenkin hyvä varautua varaterraariolla, varsinkin isompien laumojen kanssa. Gerbiileillä on tarkka arvojärjestys ja hajuihin perustuva reviiri, gerbiileitä ei voi erottaa toisistaan esim. eläinlääkärikäynnin ajaksi. Uutta kaveria yhdistäessä sukupuolella ja iällä on suuri merkitys. Ennen totutuksen aloitusta kannattaa tutustua kotisivuilta löytyvään erillisen totutusohjeeseen ja jäsensivujen videoihin. Täytyy myös varautua siihen, että suunniteltu totutus ei välttämättä onnistu. Uros ottaa yleensä luovutusikäisen poikasen suoraan kaveriksi, yhdistäminen tapahtuu hajuttomalla alueella esim. kuljetusboksissa. Mikäli totutuksessa on haasteita, voit käyttää apuna väliverkkoa.

Naaras tarvitsee aina totutuksen väliverkolla puolia terraariossa vaihdellen, jotta hajut sekoittuvat. Poikasta totuttaessa aikuiseen gerbiiliin yhdistämisen tulisi tapahtua viimeistään kahdeksan viikon iässä. Vanhempi uros ei pääsääntöisesti huoli kaverikseen yli kahdeksan viikkoista urosta, koska se ei ole sille luontaista. Kahdella yksinäisellä aikuisella naaraalla totutus voi onnistua väliverkkoa käyttäen. Näillä totutus vie usein aikaa muutamista viikoista kuukausiin.

Ruokinta

Gerbiileille paras ruoka on väriaineeton monipuolinen siemensekoitus, jossa on eläinproteiini mukana. Siemenseos antaa gerbiilille lajityypillistä ruoan etsintä ja valikointi aktiviteettia. Kun perusruoka on laadukas, gerbiili ei tarvitse muuta syötäväkseen. Makupaloina gerbiilille voi käyttää esim. valmiiksi kuorittuja auringonkukansiemeniä ja pähkinöitä. Täytyy kuitenkin varoa, että gerbiili ei saa rasvaa liikaa, kun gerbiili lihoo liikaa, sen niskaan alkaa muodostua ylimääräinen poimu. Tuoruruoka ei ole gerbiilille välttämätöntä, halutessasi voit kokeilla tarjota kasviksia, hedelmiä ja marjoja pienissä määrin.

Terveys

Gerbiili on yleisesti terve lemmikki. Gerbiilin kunto tulisi kuitenkin tarkistaa päivittäin, joten gerbiilit tarvitsevat hoitajan myös muutaman päivän reissujen ajalle. Omistajan tulee pystyä tekemään gerbiilille terveydentilan tarkastus mm. hampaiden tarkastus. Gerbiilin häntää tulee varoa, sillä häntä voi katketa ja se ei kasva takaisin. Käsittelystä löydät ohjevideoita jäsensivuilta. Myös gerbiilin puuhia niin terraariossa kuin kaverin kanssa, on hyvä istahtaa tarkkailemaan päivittäin. Kun oppii katsomaan miten gerbiilit käyttäytyvät normaalisti, oppii huomaamaan, jos käytös muuttuu. Saaliseläimenä gerbiili ei helposti näytä sairastumistaan, joten kun huomaat gerbiilissäsi sairastumisen merkit, se on silloin jo usein huonossa kunnossa. Sairas gerbiili tulee viedä eläinlääkäriin. Sille on viipymättä annettava tai hankittava asianmukaista hoitoa, kuten eläinten hyvinvointilakikin sen määrittää. Eläinlääkärikäynnin kulut voivat olla paljon suuremmat kuin gerbiileiden hankintahinta.

Parhaiten osoitat rakkautta gerbiileillesi hyvällä hoidolla, lajityypillisellä asuinympäristöllä ja toimivalla laumalla. ❤️

